

Mijn insteek is de verkoop van sociale woningen door woningcorporaties. In 2004 begon de verkoop van woningen in mijn buurt in de Pijp. Woningen werden aangeboden aan zittende huurders en leegkomende woningen werden te koop aangeboden. De mensen die kochten gingen destijds zelf in de woningen wonen, of ze kochten voor hun kinderen.

Maar woningen krijgen inmiddels steeds meer een investeringsfunctie. Bij doorverkoop van de woningen rijzen de prijzen de pan uit. Een tweekamerwoning kost € 375.000, een vierkamerwoning € 775.000. Die woningen worden aangeschaft door beleggers en huisjesmelkers, die ze vervolgens voor veel geld verhuren, meestal tijdelijk.

Ik woon al 25 jaar in een sociale huurwoning van een corporatie. In de verkoopfolder uit 2004 van woningbouwvereniging het Oosten (nu corporatie Stadgenoot) staat: “de opbouw van een wijk is gebaat bij meer diversiteit in bewoning: zowel koop- als huurwoningen”

Verderop in de folder staan de volgende twee alinea's:

“De wijk moet in de toekomst te kenmerken blijven als een vitale en levendige wijk. Een buurt waar mensen van verschillende herkomst, opleidingsniveau en inkomen willen wonen en willen blijven wonen. Waar mensen zich thuis en veilig voelen. Een buurt met ruimte voor wonen, werken en ontspannen. Op straat kunnen spelen, elkaar ontmoeten. Een buurt met goede verbindingen voor voetgangers en fietsers in de buurt en met de omgeving van de buurt. Een buurt met toekomst!”

“Uitgangspunt voor de ontwikkelingen in de Pijp is dat de wijk, een wijk moet blijven met een gedifferentieerde bevolkingsopbouw, zowel naar inkomen huishoudtype als naar leeftijd. Naast het behoud van betaalbare huurwoningen, ondersteunt de gemeente Amsterdam het rijksbeleid gericht op de bevordering van het eigen woningbezit. In praktijk blijkt bovendien dat eigenwoningbezit in sommige situaties kan leiden tot een verbetering van de buurt door sterke buurtbinding.”

Dit is om te lachen, als het niet zo triest zou zijn.

Anno 2018 ken je meestal je burens niet meer. De doorverkochte woningen worden door speculanten gebruikt voor steeds wisselende bewoners: toeristen, expats en studenten of staan leeg. De buurt is onveilig, vervuild en grimmig geworden. Ik voel me er niet meer thuis. Er is sprake van veel nachtelijke overlast.

Vóórdat de verkoop begon, woonde ik in een rustige volksbuurt, voor mensen. Ik kende mijn burens. Die tijd is voorbij. De wijk is onherstelbaar vernield. Woningen worden inmiddels gebruikt om geld mee te verdienen...

Boudewijn Rückert

16-1-2018